

Z żałobnej karty

Odszedł Stanisław Florek

W piękny, słoneczny, wrześnieowy dzień - Rodzina, przyjaciele, znajomi pożegnali na Cmentarzu w Grębałowie niezwykłego nowohucianina.

Stanisław Florek to postać wyjątkowa w historii kultury Nowej Huty. Urodził się 28 sierpnia 1930 r. w Dublanach koło Lwowa. Rodzina została repatriowana do Polski w 1945 r. i osiadła w Krakowie. Tutaj ukończył gimnazjum (1948 r.), potem uczęszczał do Liceum Sztuk Plastycznych (1948-1950). Powołany do służby wojskowej, został przydzielony do jednostki karnej (ze względu na swoje pochodzenie z rodziny przedwojennej inteligencji) i pracował w kopalni „Wesoła”, później odbywał służbę wojskową w Wojskowej Jednostce Budowlanej w Zakopanem. Ze względu na swój talent muzyczny przeniesiony do Wojskowego Zespołu Pieśni i Tańca jako solista. Po ukończeniu służby wojskowej został przyjęty do Centralnego Ośrodka Szkolenia Instruktorów Artystycznych, oraz do reprezentacyjnego Zespołu Pieśni i Tańca „Skolimów”. W Skolimowie zdał maturę i poznał swoją przyszłą żonę Kazimierę, z którą razem występowali w zespole.

Powrócili już jako małżeństwo do Krakowa w 1955 roku i rozpoczęli pracę w powstającym właśnie Zakładowym Domu Kultury Huty im. Lenina, Stanisław na stanowisku kierownika artystycznego. Współtworzył tę placówkę podejmując różnorodne działania kulturalno-artystyczne na zupełnie dziewiczym terenie, pomagało mu w tym wykształcenie zarówno muzyczne jak i plastyczne. W roku 1956 przyjęty został do Państwowej Średniej Szkoły Muzycznej na wydział wokalny, gdzie otrzymał dyplom w 1961 roku, w latach 1965 – 1970 studiował w Akademii Muzycznej i tam uzyskał tytuł magistra sztuki.

Podejmując pracę jako animator kultury na terenie budowy nowego miasta i kombinatu metalurgicznego **Stanisław Florek** zaczął od organizowania zespołów muzycznych, teatralnych oraz innych formacji artystycznych. Pierwsze zespoły muzyczne, które tworzył i którym przewodził, to najczęściej wywodzący się ze środowiska krakowskiego koledzy ze szkoły plastycznej i studiów muzycznych. Później podjął trudne wyzwanie zaangażowania robotników pracujących przy budowie miasta i kombinatu. Zważywszy na fakt, że napływający na ten teren osoby to częstokroć analfabeci, nie mający dotychczas styczności z kulturą, wyzwanie było bardzo trudne. Organizował zespoły chóralskie, teatralne, zespół akordeonistów. Przy Zakładowym Domu Kultury tworzył klasy instrumentalne - nauka gry na akordeonie, gitarze, mandolinie, skrzypcach i harmonijce ustnej.

Niewątpliwie największą zasługą **Stanisława Floraka** było utworzenie Nowohuckiego Jazz Klubu. 27 listopada 1955 r. w Domu Młodego Robotnika zorganizował pierwszy quasi jazzowy koncert dla budowniczych Nowej Huty. Grał wówczas zespół złożony z muzyków krakowskich (m.in. Żywisław Szczerbiński, Juliusz Malik, Aleksander Rogoziński, Radosław Bator), a **Stanisław Florek** występował

jako konferansjer i solista. Koncert ten dał początek Nowohuckiemu Klubowi Jazzowemu w Ognisku Młodych ZMS na os. A-25 (obecnie os. Młodości 1) – klub był filią ZDK HiL. Koncerty jazzowe odbywały się w kawiarni "Violinka", która znajdowała się na terenie Ogniska Młodych, natomiast jam session, spotkania członków klubu, a także miłośników jazzu w zaadaptowanym pomieszczeniu obok, w którym atmosfera i wystrój miały prawdziwie jazzowy charakter, a to ze względu na malowidła znajdujące się na ścianach. Ich autorem był Maciek Lelito, a przedstawiały one m.in. Earthę Kitt czy tytuły światowych czasopism jazzowych.

Nowohucki Jazz Klub posiadał status prawny. Kierownikiem od początku jego istnienia aż do końca pozostał **Stanisław Florek**. Klub utrzymywał ścisłe kontakty z krakowskim Jazz Klubem, co pozwalało na częste zapraszanie do Nowej Huty muzyków ze środowiska krakowskiego, a także tych, którzy tam muzykowali gościnnie.

Prowadząc Nowohucki Jazz Klub **Stanisław Florek** dbał o to, aby powstawały kolejne zespoły jazzowych złożone z nowohuckich muzyków. Były to: *Kolorowy Jazz*, *Plastic Jazz*, *Teddy Jazz*, *Rytmus*, *Modern Sextet*. A grali w nich m. in. *Zbigniew Balicki*, *Jan Byrczek*, *Jan Chmielewski*, *Andrzej Dutkiewicz*, *Katarzyna Gertner*, *Przemysław Gwoździowski*, *Zbigniew Irzeński*, *Zbigniew Kalinowski*, *Stanisław "Drązek" Kalwiński*, *Józef Krzeczek*, *Eugeniusz Lewicki*, *Morański Jerzy "Giga"*, *Janusz Musiał*, *Andrzej Piela*, *Witold Robotycki*, *Andrzej Sajdak*, *Zbigniew Ząbek*, *Zdzisław Zientara*.

Dzięki współpracy **Stanisława Florka** z krakowskim Klubem Jazzowym w latach 1956 – 1965 odbyło się w Nowej Hucie wiele imprez jazzowych: jam session, koncerty jazzowe, prelekcje przybliżające nowohucianom jazz. Gromadziły one pokaźne rzesze młodych entuzjastów muzyki jazzowej. Fakt szczególnego zainteresowania tą muzyką nie był dziełem przypadku. Dzięki inicjatywie **Stanisława Florka** w Nowej Hucie grali często tacy muzycy jak: Jan "Ptaszyn" Wróblewski, Andrzej Kurylewicz, Wojciech Karolak, Andrzej Trzaskowski, Andrzej Dąbrowski, Krzysztof "Komeda" Trzciański.

Wiele uwagi poświęcał prezentowaniu jazzu w połączeniu z innymi sztukami. Organizował koncerty „Jazz i poezja” z udziałem młodej poetki z Nowej Huty Ewy Lipskiej, później także podejmował próby organizowania imprez łączących jazz z malarstwem czy baletem, pisywał artykuły do „Jazzu” informując czytelników o wydarzeniach jazzowych w Nowej Hucie.

Stanisław Florek to także kompozytor m. in. piosenek o Nowej Hucie. W roku 1962 Wydział Kultury Dzielnicowej Rady Narodowej w Nowej Hucie i Głos Nowej Huty zorganizował Ogólnopolski Konkurs Na Piosenkę o Nowej Hucie. Twórcy z całej Polski przysłali wiele utworów, ale zwycięską piosenką okazała się kompozycja **S. Florka** ze słowami Zbigniewa Brzeziańskiego „Uśmiechnij się”.

Prowadził kabarety nowohuckie w ZDK HiL i w filii w Łęgu. Wymienić należy cieszący się dużą popularnością kabaret *Dwudziestolatek*, gdzie był autorem tekstów i muzyki, oraz konferansjerem.

Po wielu latach działalności jako animator kultury w Nowej Hucie, twórca i kierownik Nowohuckiego Klubu Jazzowego, kompozytor, autor tekstów, twórca kabaretów podjął pracę jako nauczyciel muzyki w XIII Liceum Ogólnokształcącym, a potem w Szkole Podstawowej nr 80. Równocześnie pełnił funkcję wizytatora muzyki w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Krakowie. Również tutaj osiągał znakomite rezultaty angażując się we wprowadzanie nowoczesnych metod nauczania tego przedmiotu.

Był redaktorem magazynu muzycznego dla nauczycieli wydawanego przez Oddział Doskonalenia Nauczycieli Krakowskiego Kuratorium Oświaty i Wychowania. Jednocześnie publikował artykuły dotyczących metodyki nauczania muzyki w szkole w czasopismach edukacyjnych m.in. w *Wychowaniu Muzycznym* w Szkole czy *Przeglądzie Oświatowo-Wychowawczym*.

Kariere **Stanisława Florka** jako nauczyciela muzyki pięknie podsumował Jacek L. Chruściński polski muzyk, gitarzysta basowy, publicysta, kompozytor i aranżer, absolwent XIII LO w Krakowie w swojej książce „Bania oraz inne opowiadania”: *„Tu lekcje muzyki prowadził Stanisław Florek, który w krakowskim jazzie w latach pięćdziesiątych odgrywał taką rolę jak Leopold Tyrmand w Warszawie! A „Trzynastkę” ukończyło wielu muzyków: pól Maanamu – bracia Olesińscy, Krzysiu Ścierański, „Bober”-Bobrowski, a też obecny przewodniczący Rady Miasta dr Paweł Pytko – w końcu dyplomowany pianista ...”* (Bania oraz inne opowiadania, s. 229.)

Przez kilka lat, będąc już w podeszłym wieku, Stanisław , a dla przyjaciół zwyczajnie Stasiu, był Honorowym Członkiem Nowohuckiego Stowarzyszenia Muzycznego służąc nam swoją wiedzą, muzycznym doświadczeniem, a przede wszystkim gotowością do wszelkiej pomocy.

Zawsze pogodny, uśmiechnięty – powiedziec by trzeba Człowiek Renesansu. Takich ludzi coraz mniej wśród nas – wielki smutek. Żegnaj Stasiu !

Krzyszyna Downar, Wiesława Wykurz

i Przyjaciele z dawnego Nowohuckiego Stowarzyszenia Muzycznego